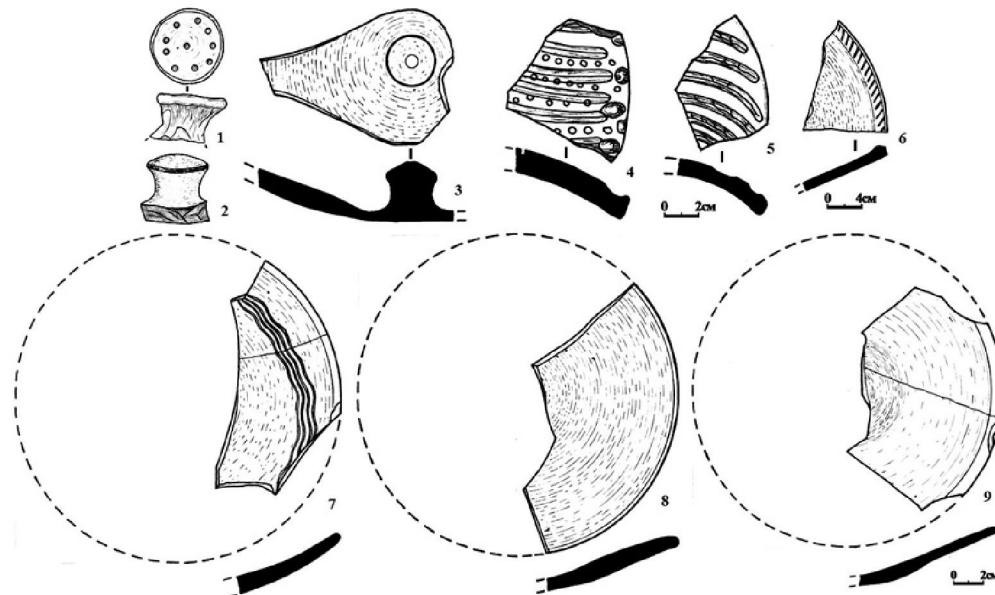

2-сурет. Қазандар

3-сурет. Қақпақтар

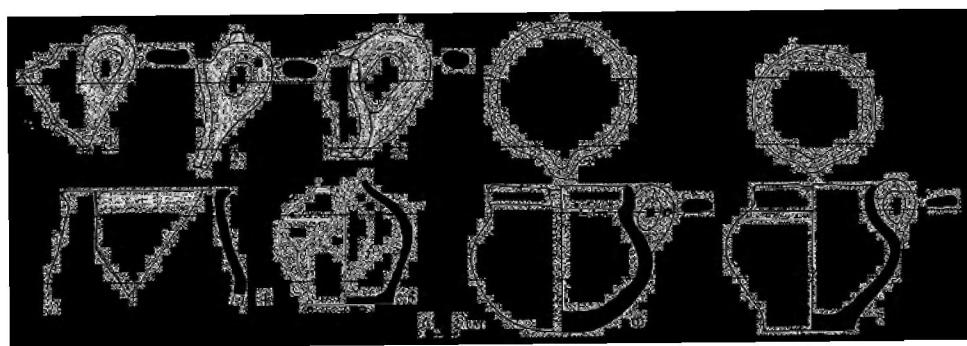
жиегінің үсті қатты затпен тарақталып сзылған (3-сурет, 6). Ортасына қарай иіліп шұңғылданған қақпақтың бетінде төрт қатар толқынды ірек сзығы бар (3-сурет, 7). Жасалуы бірдей шұңғыл қақпақтардың диа-метрі – 21–22 см. Бұл қақпақтар ернеуде арналыған иіні бар қазандарға тұра келеді.

Құтылардың тұтқасы. Ілмек тәрізді тұтқалардың жоғарғы жағы мойнына, төменгі жағы бүйі-рінен бекітілген (4-сурет, 1-3). Кейбір тұтқалардың үстіндегі дөнгелек түйндері бар (4-сурет, 2-3). *Құтының ернеуі.* Сапалы жасалынып, бірқалыпты күйдірілген бүйірі шығыңқы құтының диаметрі – 11 см, ернеуде сыртқа қайтарылған (4-сурет, 4). *Құтышалар.* Бүйірі

шар (сфера) тәрізді, сарғылт қызыл түсті, бірқалыпты күйдірілген, биіктіктері 9,4 см құтылардың ілмек тәрізді тұтқаларының жоғарғы жағы қысқа мойнына, төменгі жағы иығы-на бекітілген. Кен аузындағы су-ағарлары дең-геленіп сыртқа шығып тұр. Бірінің иығында екі қатар сзығы бар (4-сурет, 7). Екіншісінің бөлек бекітілген түбі түсіп қалған (4-сурет, 6). Осындағы пішіндегі құты ортағасырлық Ақтөбе қаласы шахристанының X–XII ғғ. қабатынан кездескен¹¹.

Кіші құмыра. Пішіні шар (сфера) тәрізді, бірқалыпты күйдірілген, сырты жылтырақ қоныр, қызыл ангобпен көмкерілген, тұтқасының тө-менгі жағы иығына бекітілген. Тұбінің диаметрі – 6 см. Сак-

¹¹ Шәлекенов У.Х. Отчет археологическое изучение Чуйской долине (1985 г.) // Э. Х. Марғұлан атындағы Археология институты мұрагаты. Алма-Ата, 1986. 33 б.

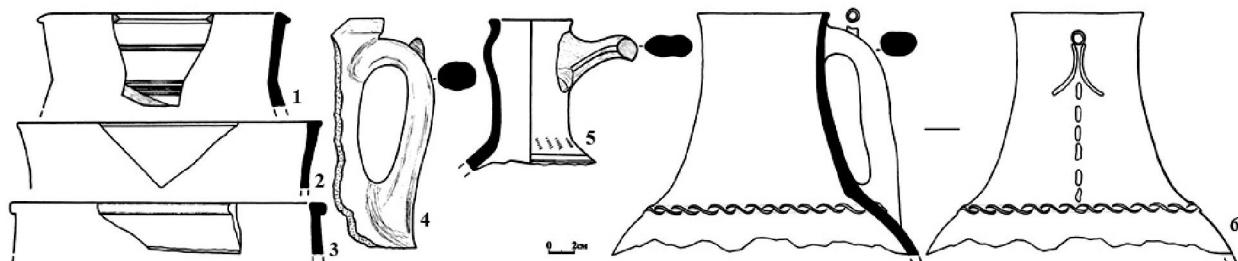
4-сурет

талған бөлігіне қарағанда мойны жінішке болғанға ұқсайды (4-сурет, 5).

Көзелердің ернеуі. Сапалы жасалынған, бірқалыпты күйдірлген. Тік шықкан қабырғаларынан диаметрі – 20–25 см болатын ернеулері сыртқа қайтарылған (5-сурет, 1-3). Бірінің сыртында қатты зат-

пен батырылған айнала сызықтары бар (5-сурет, 1).

Құмыра тұтқасы. Ұзын мойынды, ілмек тәрізді тұтқасының жоғарғы жағы ернеуінен сәл тәмен, тәменгі жағы иығына бекітілген. Құрамына құм қосылып, сапалы жасалынған. Тұтқасының үстінде дәңгелек кіші туýіні бар (5-сурет, 4). *Құмыралар*

5-сурет. Кезе, құмыралар

мойны. Цилиндр тәрізді жінішке мойны аузынан тәмен ісінген. Тұтқасының жоғарғы жағы ернеуінен сәл тәмен, мойнына бекітілген. Иығындағы сызықтар мен нүктеслер қатты затпен батырылып орындалған (5-сурет, 5). Мойны сәл белдеуленіп томпайған құмыра Баба-ата қаласының бірінші құрылыш қабатынан (Х–XII ғғ.) кездескен¹². Жуан мойынды, жоғарғы жағы ернеуінен сәл тәменірек, тәменгі жағы иығына бекітілген құмыра тұтқасының үстінде кішкентай дәңгелек туýіні бар. Иығына айнала ширатылған жіп секілді белдеу жapsырылған. Мойнының алдындағы тігінен орындалған өрнегі қатты затпен бастырылып сызылған (5-сурет, 6).

Таба. Құрамына құм қосылып, сапалы жаса-

лынған. Қабырғасы тік, ернеуінің диаметрі – 29 см, биіктігі – 5,6 см, сыртында екі катар қатты затпен батырылған сызығы бар. Сырты мен ернеуі отқа күйген (6-сурет, 1).

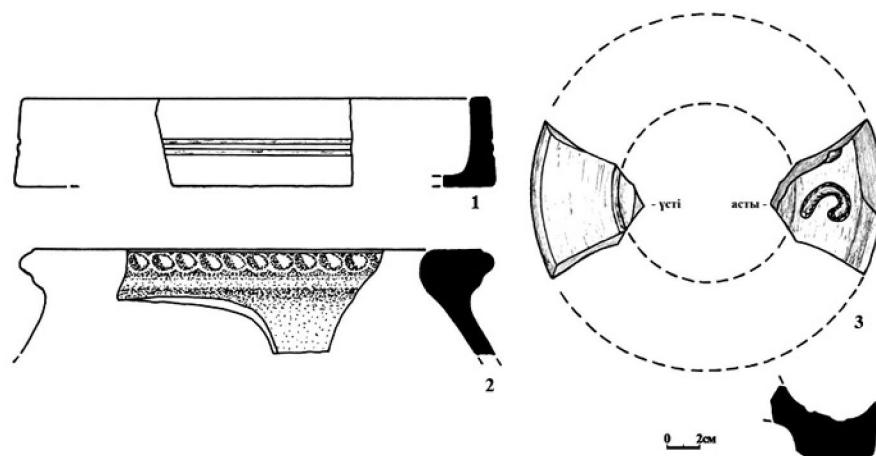
*Үйкеек**. Диаметрі – 22 см, қазан койылатын ортасындағы жиегі күйген ойығының (сайының) диаметрі – 11 см, терендігі шамамен – 1 см. Астында саусақ ұшымен батырылған «үтір» секілді өрнегі бар (6-сурет, 2).

Күм ернеуі. Сыртқа қарай қалындалып қайтарылған ернеу жиегінің диаметрі 29,6 см. Ер-неуінің жиегінде саусақпен қысып жасалынған ойықты белдемшелері бар (6-сурет, 2).

П-құрылыш кезеңінен ашылған ұлкен ұш бөлме едендері мен құлаған қабырғаларының үстінен

¹² Агеева Е.И., Сенигова Т.Н. Памятники Средневековья (раскопки на городище Баба-ата) // Труды ИИАЭ. Т. 14. Алма-Ата: Изд. АН КазССР, 1962. 200-б. 61-сурет.

* *Үйкеек* Ошақтан (оттан) түсірілген қазанды орнықты тұруы үшін астына қоюға дәңгелетіп жасалатын тұғыр // Қазақ тілінің сөздігі. Алматы: Дайк-Пресс, 1999. 692-б.

6-сурет

өрттен қалған 0,5–2 см күлдің қалдықтарына қарағанда бөлмелерді бір кездे қатты өрт шарпыған. Соның салдарынан құрылыс апатқа ұшырап қираған және өмір сүруін тоқтатқандығы байқалады. Осы үлкен бөлмелер бір-бірімен тығыз байланыскан ортағасырлық мәдени гимараттың орындары болғанға ұқсайды.

Сфераконус. Пішінінде шар тәрізді, тұбі сәлғана томпайып ұшқірленген, мойны жінішке, ернеуі түйме тәрізді сфераконустың бүйірі мен түп жағында қатты

затпен батырылып сызылған сывықтар бар (7-сурет, 2). Тұбі осылай томпайып доғалданған сфераконустар Отырар қаласының XI–XII ғғ. жататын моншасынан көп шыққан¹³.

Таба. Аласа келген, тұбі жұка, қабырғасы қалың табаның ернеу жиегінің диаметрі – 24 см, білктігі – 5 см (7-сурет, 1).

III-құрылыс кезеңінен бірнеше бөлме орындары аршылды. Қам кірпішпен өрілген және пахсадан тұрғызылған бөлме қабырғаларының кей-бірі

7-сурет

жоғарғы қабат еденімен бір деңгейде жатыр. Бір бөлменің еденінен ортасында төртбұрышты тесігі бар түргеш теңгесі табылды. Салыстырмалы түрде қарайтын болсак, Тараздан табылған VIII ғ. бірінші жартысындағы монетаға ұқсас¹⁴.

Қазан түткасы. Доға тәрізді, жоғарғы жағы бұрышты түткә саусақпен баstryрылып бекітілген (8-сурет, 1). Осында түткәлді қазан ортағасырлық

Ақтөбе I қаласының (Кыргызстан) VII–VIII ғғ. қабатынан шыққан¹⁵. Сонымен қатар, 1958 ж. қаладан 1,5 км оңтүстік-батыста орналасқан VIII–IX ғғ. жататын тұрғын-жайға жүргізілген қазбадан шыққан күмбыраның тұтқасына ұқсас¹⁶.

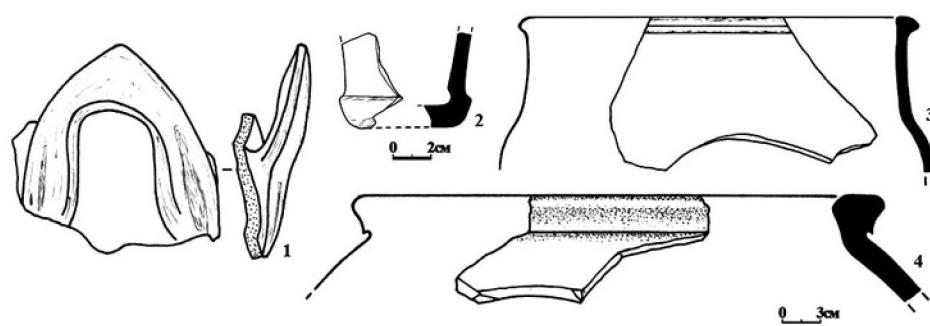
Білдіс түбі. Тұбінен қабырғасы ішке иіліп шыққан. Тұбінің диаметрі – 7 см (8-сурет, 2).

Козе ернеуі. Бүйірі шығынқы, тік мойынды,

¹³ Байпаков К.М. Средневековая городская культура Южного Казахстана и Семиречья (VI – начало XIII в.). Алма-Ата: Наука, 1986. 144-б. 59-сурет.

¹⁴ Бернштам А.Н. Археологические работы Казахстане и Киргизии // Вестник древней истории. 1939. №4. 172-б, 4-сурет.

¹⁵ Бубнова М.А. Средневековое поселение Ак-тобе I у с. Орловки // Археологические памятники Таласской долины. Фрунзе, 1963. 138 б. 10-сурет.

8-сурет

ернеуінен сыртқа қайтарылған інді жиегінің диаметрі – 21 см (8-сурет, 3).

Құм ернеуі. Қабырғасы ішке кіріп барып ернеулеген. Ернеуі сыртқа қайтарылып жиектелген. Ернеу жиегінің диаметрі – 42 см (8-сурет, 4).

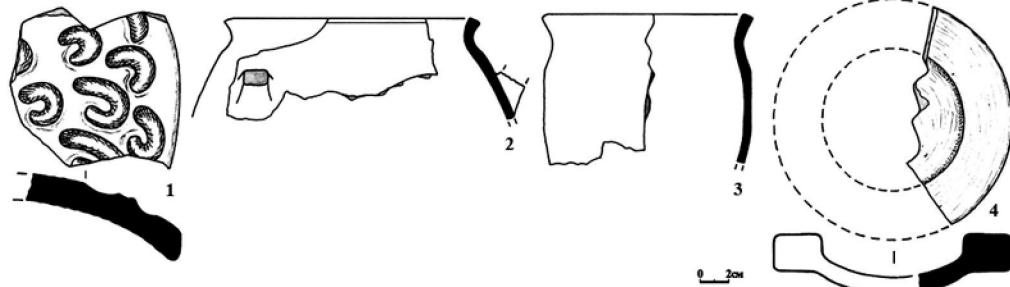
IV-құрылыш кезеңінен тұрғын үй құрылышының тұрмыстық екі бөлмесі аршылды. Жоғарғы құрылыш қабаты тығыз байланысқан бөлме ішін-дегі ошак айналасынан қыш заттар шықты.

Қазан ернеуі. Бүйірі шығынқы, ернеуі сырт-қа иілген. Бекітілген тұтқасының түп жағы төртбұрыш-

ты. Ернеу жиегінің диаметрі – 18 см (9-сурет, 2). Құрамына құм араластырылған, сырты отқа күйген.

Қақпақ сыйығы. Көлемінің ұлкендігіне қарағанда құмға арналып жасалынған болуы керек. Қабырғасының қалындығы 2 см дөңес қақпактың үстіндегі өрнектер саусақ ұшымен «ұтір» секілді батырып орындалған (9-сурет, 1). Бетінің өрнектелуі осындағы қақпактар Ақтөбе 1 ортағасырлық ескерткішінің VII–VIII ғғ. қыш бұйымдарының арасында көптеп кездеседі¹⁷.

Құты ернеуі. Қабырғасы цилиндр тәрізді, қыска

9-сурет

мойынды, сыртқа сәл ғана иілген, ернеуі-нің диаметрі – 15 см. Майдада құм араластырылып саздан тығыз жасалынған. Құтының сырты отқа қатты күйген, яғни ас үйлік ыдыс. Қабырғасының жарылған жерлерін бекітіп ұстарату үшін тесілген тесіктері бар (9-сурет, 3).

Үйкек (қазан тұғыры). Дөңгелек (сақина) тәрізді, диаметрі – 17 см, ортасындағы сайының (ойығының) диаметрі – 10 см (9-сурет, 4).

Ортағасырлық Төменгі Барысхан (Төрткүл) қаласында жүргізілген археологиялық зерттеу

жұмыстарының жоспарлы түрде іске асырылуында алынған мәліметтер Талас өніріндегі ортағасырлық қала өмірі туралы түсінігімізді бір-шама көнектітті. Ол зерттеліп отырған аудандағы қалалық мәденисттің даму заңдылығын анықтауға мүмкіндік берді. Қазба жұмыстарының барысы қаланың көп мәдени қабаттан тұратындығын көрсетті. Әртүрлі қалындықта сақталған мәдени қабаттарынан өзіндік ерекшеліктерімен көзге түсестін құрылыш орындары ашылды. Салы-ну бағыты барлығына ортақ және бірінің үстіне бірі тұрғызылған құрылыш кезеңдерінің

¹⁶ Сенигова Т.Н. Средневековый Тараз. Алма-Ата: Наука, 1972. 78-80-бб.

¹⁷ Бубнова М.А. Средневековое поселение Ак-тобе 1 у с. Орловки // Археологические памятники Таласской долины. Фрунзе: Изд. АН КиргССР, 1963. 138-б. 9-сурет, 55-66.

арасында айтарлықтай арақашықтық пен уақыт кеңіс-тігінің жоқтығы анықталды. Құрылымың қабаттарынан шыққан бүйімдарында да ұқсастық байқалады. Зерттеу нәтижелерінің саралтамасы мен қорытындысына қарап жоғарғы қабаттарын, яғни, бірінші және екінші құрылым кезеңінің ыдысы-тарын XI–XII ғғ., ал, төменгі, үшінші құрылым кезеңінің ыдыстарын IX–X ғғ. жатқызуға болады. Үшінші қабаттың жабдықтарына ұқсас төр-тінші құрылым кезеңінің ыдыстары VII–VIII ғғ. даталанады. Жалпы, ескерткіштің беткі қабатынан XII–XIII ғғ. жататын ыдыстар кездеседі.

Зерттеу барысында аршылған бірнеше құрылым кезеңіне қатысты бөлмелер өз дәүірінің ғажап мәдени орындары мен гимараттарын соулелен-діреді және қазба нәтижесінде жинап алынған деректер қала өмірінен мол мәліметтер береді.

Олай болса, 2007 ж. Төменгі Барысхан (Төрткүл) қаласында жүргізілген далалық зерттеу жұмыстарының көрсеткіші мен саралтау істері маңыз-

ды нәтиже берді. Болашакта ескерткішті зерттеу, ондаға қазба жұмыстарды жалғастыру көптеген қызықты деректерді беретіні хак.

Резюме

Рассматривается керамика средневекового городище Нижний Барехан (Торткуль), которая найдена из раскопа 2007 году.

Summary

In the article ceramic material which originates from the Medieval city on the rests of the site of Low (Nizhnij) Barskhan (Tortkul) which were collected from the excavations in 2007.